

καλὰς χεῖρας, ἀλλ' ὁ ἵππος δὲν ἤξεύρει ποῖος θὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἢ ποῖος θὰ τὸν ἱππεύῃ ἢ τὸν ὀδηγῇ εἰς ἀμάξιον. Τὸ πᾶν εἶναι τυχερόν· ἀλλ' ὅμως σοὶ λέγω, κάμνε τὰ δυνατὰ σου, ὅπου δὴποτε καὶ ἂν πέσῃ ὁ κληρὸς σου, νὰ ἀποκτήσῃς καλὸν ὄνομα καὶ νὰ τὸ διατηρήσῃς.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΩΣ ΓΕΥΜΑΤΙΖΟΥΝ ΟΨΑΡΙΑ ΤΙΝΑ.

Ὁ *κιπρίνος* (γροβιὸς) ἔχει τοὺς ὀδόντας τοῦ πρὸς τὰ ὀπισθεν εἰς τὸν φάρυγγα, ὥστε ὅταν πᾶσχη ἀπὸ λαιμόπονον δὲν ἤξεύρει ποῖον νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἱατρὸν ἢ τὸν ὀδοντοῖατρόν! Ὁμοιάζει δὲ τὸν βοῦν, διότι ἀναμασᾷ τὴν τροφήν του! Δυστυχῶς δὲν ἔχει τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ βοός, διότι εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεύει εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰμὴ πρὸς τροφήν.

Ὁ *καρκίνος* μασᾷ τὴν τροφήν του μὲ τοὺς πόδας του, ἐνῷ τὸ στρίδιον τρώγει μὲ τὰ γένηια του! Θὰ ἀπέθνησκε δὲ τῆς πείνης, ἐὰν εἶχε νὰ περιμένῃ τόσον χρόνον ὅσον τὰ παιδιὰ μας, ἕως οὐ αὐξήσουν τὰ γένηια του! Καὶ ὅμως τὰ γένηια τῶν ὀστρέων μόλις εἶναι ὁρατὰ!

Τὰ *μαλάκια* δὲν ἔχουν ποσῶς ὀδόντας, ἀλλ' ὅταν πεινοῦν περιτυλίσσονται πέριξ τῆς τροφῆς των ὡς νὰ ἦσαν ἐν κοιμᾷτι χαρτίου.

Τὰ *ἀστεροειδῆ* ἀπεναντίας, στρέφονται ἀπὸ τὰ ἔσω πρὸς τὰ ἔξω. Αἱ ἀκτίνες των εἶναι οὕτω πῶς κατεσκευασμέναι, ὥστε τὸ δέρμα δύναται νὰ ἀναστραφῇ καὶ τὸ μὲν ἔσω νὰ ἔλθῃ πρὸς τὰ ἔξω, τὸ δὲ ἔξω πρὸς τὰ ἔσω, περιτυλίσσων τὴν τροφήν πέριξ ἑαυτοῦ, μένει δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἕως οὐ χορτάσῃ!

ΚΟΛΟΜΒΟΣ.

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, ὁ ἀνακαλυπτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐγεννήθη εἰς τὴν Γενουήν περὶ τὸ 1435, καὶ ἀπέθανε ἐν Βαλαδολιδ τῆς Ἰσπανίας τὴν 20 Μαρτίου 1506. Ὁ πατὴρ του ἦτο ὕφαντῆς μαλλίνων ὑφασμάτων ἐν Γενουῇ, εἶχε δὲ καὶ ἄλλους δύο υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα.

Ὁ Χ. Κολόμβος ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπανῆλθεν οἰκαδε καὶ ἐνησχολεῖται κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας του, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Βαρθολομαίου εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ναυσιπλοΐαν.

Τὸ 1449—1458 ὑπηρετήσεν ὡς ναύτης ὑπὸ τὸν θεῖόν του Κολόμβον, ὅστις ἐδιοικῶσεν ἐν καταδρομικῶν πλοίων κατὰ τὸν Βενετῶν καὶ Νεαπολιτάνων. Τὰ μετὰ ταῦτα 20 ἔτη ὁ Χρ. Κολόμβος διηλθεν εἰς διάφορους ναυτικὰς ὑπηρεσίας τῆς πατρίδος του, ἐπιδελ-

ῖας πάντοτε νοημοσύνην καὶ δραστηριότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Μετ' αὐτῇ τινι ναυμαχίᾳ κατὰ τῶν Βενετῶν, καθ' ἣν τὸ πλοῖόν του ἐκάη καὶ αὐτὸς ἐσώθη κολλυμβῶν, κατέφυγεν εἰς τὴν Λισαβώνα καὶ ἐκεῖ ἐγνώρισε καὶ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα ἰταλοῦ τινος θαλασσοπόρου, ἐξ ἧς ἐγέννησεν υἱόν, ὃν ὠνόμασε Διέγον. Ἐνῷ δὲ εὐρίσκετο ἐκεῖ ὁ γυναικάδελφός του τὸν εἰδοποίησεν, ὅτι ἡ θάλασσα κατὰ μίαν μεγάλην τρικυμίαν ἐκ δυτικοῦ ἀνέμου ἐρρίψεν εἰς τὴν Ξηρὰν τεμάχιον ἑξέλου περιέργως ἐσκαλισμένον. Ἐπίσης γέρον τις πολίτης τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι εὑρε ποτὲ κώπην ἐσκαλισμένην. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶδε καλὰμια τῶν Τροπικῶν κλιμάτων, τὰ ὅποια τὰ κύματα εἶχον ῥίψει εἰς τὰς Πορτογαλλικὰς ἀκτὰς. Ταῦτα ἔδωκαν τὴν πρώτην νύειν εἰς τὸν Κολόμβον τοῦ νὰ υπάγῃ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ταξιδεύων πρὸς δυσμὰς. Ἡ ἰδέα του αὕτη ἐνισχύθη ὑπὸ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Ἰταλοῦ φιλοσόφου Τοσκανέλλῃ πρὸς τὸν Ἀλφόνσον ὅον βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας, ὅστις ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἦτο πρακτικὸν τὸ εἰς τὰς Ἰνδίας ταξιδεῖον ἐκ Δυσμῶν.

Ὁ Τοσκανέλλῃς ἀπεκρίθη ὅτι ἦτο δυνατόν καὶ συγχρόνως ἔστειλε καὶ χάρτην, εἰς τὸν ὅποιον τὰ Δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς ἔθεσεν ἀπέναντι τῶν Ἀνατολικῶν παραλίων τῆς Ἀσίας.

Μὲ τὸν φιλόσοφον τοῦτον ὁ Κολόμβος ἤνοιξεν ἀλληλογραφίαν, καὶ ἐνισχύθη πολὺ εἰς τὴν ἀπόφασίν του νὰ κάμῃ τὸ ταξιδεῖον τοῦτο διευθυνόμενος πρὸς δυσμὰς.

Τὸ 1477 ὁ Κολόμβος ἔκαμε τὴν πρώτην δοκιμὴν αὐτοῦ ταξιδεύσας 100 περίπου λεύγας πέραν τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ τῆς 73 μοίρας βορείου πλάτους, ἐξελάγη δὲ μὴ εὐρύν τὴν θάλασσαν παγωμένην.

Μετὰ τοῦτο ἐπεσκέφθη τὴν εἰς τὰ παράλια τῆς Γουινέας ἐν Ἀφρικῇ μικρὰν ἀποικίαν τῶν Πορτογάλων καὶ μετὰ 10 ἔτων ἐπανειλημμένας προσπάθειας παρὰ τῇ αὐτῇ τῆς Πορτογαλλίας, ἀπεφάσισε νὰ ἀποταθῇ εἰς ἄλλον Ἡγεμόνα.

Εὐτυχῶς τῷ 1484 ἐνῷ ἐπορεύετο μετὰ τοῦ υἱοῦ του διὰ τῆς Ἰσπανίας, ἐσταμάτησε ἡμέραν τινὰ ἐξωθεν Μοναστηρίου τῶν Φραγκισκάνων Λαδαβίτα καλουμένου καὶ ἐλήτρησε ἄρτον καὶ ὕδωρ διὰ τὸν υἱόν του.

Ὁ Ἡγούμενος Ἰωάννης Μαρκέτας ἐδέχθη αὐτὸν φιλοφρόνως εἰς τὸ μοναστήριον καὶ τόσον διηγέρθη τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως του μετὰ τοῦ Κολόμβου, ὥστε συμβουλευθεὶς μετὰ τοῦ ἱατροῦ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀπεφάσισε νὰ φιλοξενίσῃ τὸν Κολόμβον καὶ τὸ τέκνον του ἐν τῷ μοναστηρίῳ μέχρι τῆς ἐλευσομένης ἀνοίξεως 1486.

Κατὰ τὸ δάσθημα τοῦτο ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν Κολόμβον συστατικὸν πρὸς τὸν ἐξομολογητὴν τῆς Βασιλείας Ἰσαβέλας, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οὐ μόνον ψυχρῶς τὸν ἐδέχθη, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἀντενήργησε κατὰ τοῦ σχεδίου του.

Ἐπὶ τέλους ὁμῶς διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ταμίου τοῦ Κράτους Ἀλόνζου δὲ Κουιντανέλλου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πάππα Ἀντωνίου Γεραλδίνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις ἦτο παιδαγωγὸς τῶν τέκνων τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου, ἐπέτυχε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν βασιλέα. Ἀποτέλεσμα τῆς παρουσιάσεως ἐκείνης ἦτο ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τοῦ σχεδίου του, αὕτη δὲ μετὰ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας